

[Villemoes.]

hvad jeg selvfølgelig ikke tør haabe, vil jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod dette Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Hendriksen: Allerede ved Sagens første Behandling udtalte jeg, at mit Parti ikke var i Stand til at give Tilslutning til det forelagte Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende denne af den internationale Arbejdskonference i Genève vedtagne Konvention. Under Udvalgsbehandlingen er der ikke sket noget, der har ændret vort Standpunkt. Jeg erkender naturligvis, at Konventionen dækkes fuldt ud gennem det Forslag om Ferie med Løn, som mit Parti var villigt til at gaa med til, men dels deler jeg de Synspunkter, som det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) har fremsat med Hensyn til de faa Lande, der har ratificeret Konventionen, dels og navnlig finder jeg det uheldigt, at man binder sig for saa lang en Tid som 10 Aar. Derfor vil mit Parti ikke kunne medvirke til Gennemførelse af det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, men stemme imod det.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til dette Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) pegede paa, at der kun er to Lande, som har tiltraadt Konventionen. Det er jo ikke saa meget det, der betyder noget. Det, der betyder noget, er, at man i en lang Række Lande i Forvejen havde gennemført en Lovgivning med Hensyn til Ferie, medens vi her i Landet ikke havde gennemført en saadan Lovgivning. Derved er Danmark faktisk kommet bagefter en Række andre Lande, ikke mindst de skandinaviske. Jeg skal derfor for mit Vedkommende anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Flertallets Indstilling.

Villemoes: Det er selvfølgelig rigtigt, at Danmark har faaet en Lovgivning, som betinger, at vi kan tiltræde denne Konvention, men naar den højtærede Socialminister i Bemærkningerne til Forslaget skriver, at Danmark er langt bagefter, hvad angaar Tiltrædelse af Konventioner paa det sociale Omraade, og at det ligger Socialministeriet — formodentlig ogsaa andre Fagministerier — stærkt paa Sinde, at vi i Statistikken kommer op i et højere Plan paa

det Omraade, end vi hidtil har været, vil jeg gerne dertil sige, at hvad det kommer an paa, er jo ikke, hvor mange Konventioner Danmark har tiltraadt. Jeg kan ikke anerkende denne Beregningsmaade. Det er bedre at regne med, hvilke livsvigtige Love der er i Danmark af social og human Art, som virkelig vejer noget til, fremfor at regne med de mindre Love paa dette Omraade. Det kan heller ikke skjules, at den Lovgivning af international Art, som der her er Tale om, ikke i Øjeblikket har den samme Vægt internationalt set som tidligere, idet 100 Millioner Indbyggere i store Lande slet ikke er med i dette internationale Arbejde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges med 37 Stemmer mod 27.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fordeling af Fisk til trængende Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 133).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Efter Henstilling saavel fra Fiskerierhvervet som fra Fiskehandelen har Ministeriet besluttet at foreslaa Rigsdagen at gennemføre en Lov, hvorved der stilles et Beløb af 500 000 Kr. til Raadighed til trængende Personers Indkøb af fersk Fisk og Klipfisk af dansk Oprindelse. Forslaget er behandlet i det andet høje Ting og er der enstemmigt vedtaget. Selve Udførelsen af Loven vil ske paa det samme Grundlag, hvorefter Fordelingen af Kort i Henhold til Lovgivningen om forskellige Landbrugsvarers Fordeling til trængende Personer foregaar.

Jeg anmoder det høje Ting om at give Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Johs. Nielsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse her i Tinget. Forslaget er jo, som det blev sagt af den højtærede